

ПРЕС КЛИПИНГ

26. март 2013.

НАСЛОВИ

Ускоро милион незапослених;(стр.2)

Статистика: Плате довољне тек за доручак;(стр.3)

Плате губе трку с ценама;(стр.3)

Наставник на семинарима не треба да јури бодове него знање;(стр.4)

Држава најавила обрачун са сивом економијом;(стр.6)

Ускоро милион незапослених

Б. СТЈЕЛЈА

Држава нема начина да скрати предугачак списак грађана који траже посао, бројка се сваким даном увећава. На бироу 778.579 незапослених, а међу њима највише оних који нису конкурентни на тржишту

Новац и тактика коју је држава изабрала за борбу са историјском стопом незапослености, очигледно нису довољни да смање ред на бироу. Тако ће и у овој години само на новчане накнаде, које прима 69.960 незапослених, потрошити 18,9 милијарди динара, што је чак пет пута више него за све мере запошљавања заједно! Исту методу држава је применила и прошле године, па се зато у овом часу на званичном списку може побројати 778.579 незапослених, без наде да ће се он скратити.

- Чињеница је да се за такозване пасивне мере издваја знатно више новца него за активне, али колико год да се улаже у подстицање запошљавања, резултати ће бити недовољни јер отварање нових радних места зависи од привредног развоја земље - каже Зоран Мартиновић, државни секретар Министарства рада, запошљавања и социјалне политике.

Он каже да је "кривац" што се највећи део буџета Националне службе за запошљавање издваја за новчане накнаде (упркос томе што од њих "корист" има мање од десет одсто незапослених) налази у законским обавезама:

- Право на те накнаде имају они који су, без сопствене кривице, остали без посла, углавном зато што су проглашени технолошким вишком или су добили отказ услед стечаја, банкрота, ликвидације предузећа. А док су били запослени, имали су обавезу да свакога месеца, осим за порезе и доприносе, издвајају и додатних 1,75 одсто плате за накнаду у случају незапослености баш из разлога да би себи обезбедели какву-такву сигурност у случају да остану без посла.

КРИЗА ПОГАЂА МЛАДЕУ Министарству рада кажу да је незапосленост младих у Србији достигла алармантних 51,2 одсто што је међу најлошијим просецима у Европи. Испред нас су само Грчка (57,6) и Шпанија (56,5), док је просек ЕУ упола мањи - 23,7 одсто.

Када се из касе НСЗ одбије овај убедљиво "најскупљи" издатак, за мере активне политике запошљавања остаје им свега 3,4 милијарде динара. Са тим новцем, како тврде, добро балансирају:

- Већ пар година уназад се овај износ није значајније мењао, али упркос томе имамо све бољи учинак - каже Срђан Андријанић из НСЗ. - Тако смо захваљујући програмима активних мера у 2010. запослили 150.000 грађана, у 2011. години 180.000, а 2012. чак 205.000 незапослених.

Ипак, док једни силазе са бироа, други се пењу, па се коначан списак незапослених још не скраћује.

- Томе свакако не помаже ни изразито лоша квалификациона структура незапослених јер већина није конкурентна на тржишту рада - додаје Андријанић. - Чак 217.294 нема никаквих квалификација, па ни основну школу, а они су међу најзаступљенијима на нашој евиденцији

(27,01 одсто). А још 32.448 незапослених спада у полуквалификоване раднике. Трећи степен средњег образовања има 198.585 (25,51 одсто), а четврти 221.364.

Послу се, међутим, у овом часу нада и 59.551 факултетски образован грађанин и 62 који су стекли и докторат.

СЛУЖБИ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ 30 МИЛИЈАРДИ

Влада Србије је Служби за запошљавање наменила 30,48 милијарди динара за 2013. годину. Осим на активне мере запошљавања и исплату накнада, НСЗ планира да потроши и 2,7 милијарди динара за посебне новчане накнаде незапосленима који су на корак до пензије, али и 700 милиона динара за подстицање запошљавања особа са инвалидитетом, 270 милиона динара на олакшице послодавцима који запошљавају старије од 45 година и млађе од 30...

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:426116-Statistika-Plate-dovoljne-tek-za-dorucak>

Статистика: Плате довољне тек за доручак

Д. М.

Просечна зарада у фебруару износи 43.371 динар, што значи да већина запослених једва покрива и минималну потрошачку корпу. Тек неколико градова има просек за „нормалну” корпу

ФЕБРУАРСКА просечна плата у Србији од 43.371 динар довољна је тек да се састави крај са крајем и ништа више од тога. Подаци о куповној моћи показују да зарадом можемо да покријемо издатке махом за минималну корпу са знатно мањим избором намирница. Истовремено, за просечну потрошачку корпу, која према последњим „мерењима“ износи око 64.000 динара, потребна је чак плата и по.

Алармантно је, међутим, што је куповна моћ изнад просека републике регистрована само у неколико градова, у појединим београдским општинама, попут Лазаревца, Сурчина, али и у Лајковцу, Косјерићу... У тим местима, наиме, месечна примања довољна су да подмире трошкове из просечне корпе. У осталим градовима недостаје од 10.000 па до чак 20.000 динара за живот.

Забрињава и то што готово две трећине запослених зарађује месечно од 27.000 до 38.500 динара, односно и до 40 одсто испод републичког просека. Свега три, четири одсто њих зарађује дупло више од просека.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Plate-gube-trku-s-cenama.sr.html>

Плате губе трку с ценама

Просечна нето плата исплаћена у прва два месеца ове године, у односу на 2012, номинално била је већа 7,7 одсто, али је реално била нижа 4,4 одсто

Просечна фебруарска зарада без пореза и доприноса исплаћена у Србији износила је 43.371 динар, саопштио је јуче Завод за статистику У односу на нето просек исплаћен у јануару, номинално је већа 10,6, а реално – 10 одсто. Овај двоцифрени номинални и реални раст зарада исплаћених у фебруару изненађује и делује нелогично. Али само на први поглед и за неупућене, кажу у државној статистици.

Нето зарада исплаћена прошлог месеца била је у односу на плату у истом месецу 2012, номинално већа 8,4, а реално мања 3,6 процената. Просечна нето плата исплаћена у прва два месеца ове године, у односу на јануар-фебруар 2012, номинално била је већа за 7,7 одсто, али је реално била нижа за 4,4 одсто. То значи да су плате опет изгубиле трку с ценама.

– Уобичајен је раст зарада исплаћених у фебруару у односу на јануар – указује Веселинка Шкиљевић, начелница одељења статистике запослености и зарада у Републичком заводу за статистику. – Просечне зараде у фебруару веће су од јануарских зато што су те плате по правилу ниске. Због тога што је уобичајено да се део зарада за децембар запосленима исплаћује последњих дана децембра, а не у јануару. Ако не цела зарада, оно бар аконтација.

Поред тога, просек зарада исплаћених у децембру је знатно виши и због тога што се у том месецу у неким фирмама исплаћују и тринаесте плате или бонуси, и све заостале припадљности – регреси, рецимо, за годишњи одмор.

– Због тога се висина просечне зараде исплаћене у фебруару приближава просеку исплаћеном у новембру – додаје Шкиљевићева. – Тако је просечна зарада исплаћена у фебруару износила 43.300 динара, а у новембру 42.355 динара.

Према званичној статистици, у Србији је просечна плата од 2001. године непрекидно расла. По правилу знатно више од годишњег повећања бруто домаћег производа, односно вредности свега што се створи у току једне године. Просечне плате су реално расле, макар симболично, и у годинама када је бележен пад БДП. На пример, у 2012. је забележен пад БДП од два процента, а реална плата била је већа 1,1 одсто.

Са пензијама није било тако. Просечна реална пензија је расла од 2001. до 2010. године, а затим се догодио трогодишњи реални пад. У 2010. реална вредност просечне пензије била је нижа за 5,9 одсто него у претходној години, у 2011. за 3,6, а у 2012. за 2,2 одсто.

А. Микавица

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Nastavnik-na-seminarima-ne-treba-da-juri-bodove-nego-znanje.sr.html>

Наставник на семинарима не треба да јури бодове него знање

Питање је колико би запослени у образовању ишли на усавршавање да их на то не приморава сакупљање поена

Синдикат образовања Србије негодује што се запосленима у образовању нуди „око 1.600 семинара за стручно усавршавање”, указујући на то да је већина тема на тим скуповима „неважна” за просветне раднике и да је ова област погодно тле за малверзације, пустошење одвећ празних новчаника наставника на чији се рачун богате предавачи семинара међу којима

су „многи садашњи или бивши радници Министарства просвете, као и запослени у два просветна завода”.

Каталог програма сталног стручног усавршавања наставника, васпитача и стручних сарадника за ову и следећу школску годину – није тајна. Доступан је на сајту Завода за унапређивање образовања и васпитања (ЗУОВ) и садржи 1.002 програма. Од тога су комисије ЗУОВ одобриле 974, а Педагошки завод Војводине 28 програма. На основу Правилника о сталном стручном усавршавању и стицању звања наставника, васпитача и стручних сарадника просветни радници за пет година треба да сакупе 120 бодова похађањем стручних скупова.

Самовредновање и спољашње вредновање школа показују да нам је настава углавном и даље традиционална и да је ђацима све досадније на часовима. Да би час био занимљивији једини прави одговор, по оцени просветних радника, јесте – усавршавање које је потребно свакој школи и сваком наставнику.

– Часови не треба да личе на забавиште да бисмо децу натерали да уче. Данас се чине многи уступци ђацима, стварамо размажене генерације без смисаоне мотивације. Настава мора бити богатија и креативнија. Зато су нам потребни семинари да помогну наставницима да употребе различите методе и идеје да би ученицима дали богатије знање. Не знам да ли је потребно 1.600 акредитованих семинара, али ако су добри и сврсисходни нека их буде и неколико хиљада – каже за „Политику” Златко Грушановић, директор београдске ОШ „Вук Караџић”.

Наставници и стручна већа одлучују који семинари су примењиви и значајни за њихов рад, а знања која тамо стекну могу им унапредити и олакшати посао, ту нема збора. Модерна наставна средстава, мултимедијалне учионице, интерактивне табле у већини школа се чувају и то под кључем уместо да се што више користе. Сигурно постоје семинари који побољшавају информатичку писменост и подстичу примену савремених учила.

– Поента је да наставник на семинарима не јури бодове него знање и вештине. Пустимо правилник и бодовање, запитајмо се колико би стварно наставника отишло на неки семинар да не мора због бодова. Што се тиче плаћања, приликом предаје документације на конкурс, даје се и цена која покрива трошкове извођења семинара. Када имамо новца, школа плаћа наставницима семинаре. По наставнику то кошта од 1.000 до 4.000 динара, у зависности од тога колико сати или дана траје семинар, где се одржава и шта полазници добијају – објаснио је Грушановић.

У Каталогу програма сталног стручног усавршавања могу се видети разни предавачи, универзитетски професори, наставници школа или посленици различитих завода и министарстава.

М. Симић-Миладиновић

Због ширења нелегалног тржишта резаног дувана

Држава најавила обрачун са сивом економијом

АУТОР: М. Н. С.

Београд - Министар финансија и привреде дао је налог Пореској управи да предузме све неопходне законске мере ради свакодневне контроле и примене предвиђених санкција, према свима у ланцу нелегалне продаје резаног дувана и сиве економије уопште, саопштила је јуче Пореска управа. У саопштењу се додаје да осетно смањење тог вида „трговине“ очекују из заједничких активности полиције, пореске полиције, царине и Министарства пољопривреде.

„Избегавање плаћања пореза у основи се своди на рад на црно и нелегалан промет роба и услуга, што за резултат има смањени прилив новца у буџет. Држава Србија ће због тога, али и због чињенице да сиво тржиште незаконитом конкуренцијом угрожава све оне који легално послују и плаћају порезе и доприносе, према шверцерима робе широке потрошње и препродавцима резаног дувана применити оштре мере“, наводи се у саопштењу Пореске управе и додаје да ће „сви малопродајни објекти, код којих буде утврђена нелегална продаја, бити привремено затварани“.

Подсетимо, у последњих десетак дана два велика произвођача цигарета у Србији објавила су да је због два последња повећања акциза, у октобру прошле и јануару ове године и тиме условљеног раста цена цигарета, промет производа у тој индустрији опао за око десет одсто. За исти обим увећано је црно тржиште резаног дувана, тврде произвођачи, на шта је држава одмах реаговала најавом да ће ту појаву спречити.

Како се у саопштењу Пореске управе помиње сузбијање сиве економије уопште, овој вести највише су се, вероватно, обрадовали текстилци који више од десет година указују да је удео сивог тржишта и шверца у тој грани премашио 50 одсто укупног промета. Због нелојалне конкуренције из сиве зоне угасиле су се многе, на почетку рада успешне фабрике, а преостале, које су изградиле и извозне брендове, налазе се у тешкој ситуацији или пред затварањем. Вест ће, сигурно је, обрадовати и легалне грађевинске фирме, које очекују да се сузбије рад на црно, али и остале привреднике који се труде да послују легално. Сви они, међутим, прибојавају се да акција сузбијања нелегалне трговине не остане ограничена на дуван. Већини је још свеже сећање на период од пре десетак година, када су продате домаће фабрике дувана великим мултинационалним компанијама. Тада су преко ноћи са улица нестали шверцери цигарета, али су преживеле све остале области сиве економије и црног тржишта.